

દોકાને ભર બળરમાં ઉઘાડે છેગે દુકાન ઉઘાડી દારૂબાઈ શીશાનાં
બસ્માં ચડાવી અફસના ઓગળા હયાના કુટ્યા, ને ખીરસાના તર, ખરા ખર
લખને નર ક્યારે આવે એવી વાટ જોઈને બેઠા છે. એટલે હવે દારૂબા-
ઈને ખુણામાં જઈને બેસો, એવું કોણ કહેનાર છે કહો જો વાડ ?

પહેલાં નીચી જતના લોકો દારૂ પીતા હતા, પણ હાલ તો નીચી
કે કંચી જતના કોઈ પણ ઝોળખાતા નથી. તેથી કંચા કે નીચાપણું
જણાવું નથી. કદી દારૂનો પીનાર કોઈ નીચી જતનો હોય અને તેને
કોઈ કંચી જતનો પુરુષ, એમ કહેશે કે બાઈ તમો દારૂ શા માટે પીયો
છો ? તેના કરતાં તો દુધ વીગેરે વસ્તુઓ પીયો, કે જોનાથી તમારાં શરીર
પણ સુધરે ને ખુદી પણ ખગડે નહી. એટલું કહેતાં પહેલાં તો તે બોલી
કહેશે કે, બાઈ તમો અને કહો છો પણ જુવો, આ પેલો જે પીડા તર-
ફથી આવે છે. તે તમારી કંચી કોમનો આદમી છે, ને તમારાજ
જેવો શાકુકાર વાંછીયા બ્રાહ્મણ જેવો દેખાય છે. તે હમારાજ ભેગો
રાત્રી દીવસ ધરનાર છે. ને હમારો ખાસ શોખતી છે. ને તે દારૂ પીએ
છે, ને હાલ પીડામાંથી દારૂ પીનેજ આવે છે, તમો કહેતા હો તો તેને
બોલાવીને તેનું મ્હોટું શુધ્ધાડાવું તેથી તમને ખાત્રી થશે. પછી અમને
તમો શું કહો છો ? તમોજ અમારા જેવા થયા છો, કહો હવે હમારામાં ને
તમારામાં જરાતો ફેર બતાવો. તે વખતે પેલા ખીચારા બોધીક પુરુષને
તો બીલકુલ બોલવા બાંડે પણ રહેતું નથી કારણકે, દારૂબાઈએ કમ્મર કસીને
ફરવા માંડ્યું છે. ને કોઈ પણ કોમના માણસની સાથે દોસ્તી બાંધી
હોય તેવું જણાવું નથી, અરે વાહરે બાહ એવી રીતે ધામે ધામે
કોમમાં પણ દારૂ દોસ્તી કરતો થયો છે.

દારૂને કેટલીક ન્યાતોમાં તો લગ્ન વીગ્ન કે એવમ
વાપરવોજ પડે, એવા ખરાબ રીતજ પાડેલા છે.

તેમની મોટાઈ, આખરે ને અહરથાઈ ન્યાતમાં સારી ગણાય છે. પણ એ
 ખીચારા, અકલના આંધળા, ને હૈયાના કુટયા, એમ નથી સમજતા કે
 દાઝ વાપરવાથી આપણે કોઈ દાવસ, ડાહ્યા, દાનાં, કે અહરથ ગણાઈશું
 નહીં, તેમ મોટાઈ પણ ગણાશે નહીં. વળી જ્યારે એ લોકની ન્યાતી
 મેળવડો હોય છે. ત્યારે ગામ પરગામથી સગા વહાલા ને ન્યાતીના
 માણસોનો મેળાવડો ભરાય છે, ત્યારે દાઝની મોટી પીપો ને પીપો,
 પીવામાં વાપરે છે. ને પછી બધા પીધેલા લોકો પાનાર ધણીના ઘર
 આગળ મોટી ધમાલ મચાવે છે. તે વખતે તેમની મુખાઈના આમેહુબ
 ચીતાર જોનાર પુરુષને માલમ પડે છે. તે કેવી રીતે કે, કોઈ લડતા
 હોય છે. કે કોઈ ભોંય પડતા હોય છે. કોઈ હરખડીયાં ખાતા હોય
 છે. કોઈ ભોંય આજોડતા હોય છે. કોઈ તેમને ઉડાડતા હોય છે. કોઈ
 લડતાને હાથ જાલી લઈ જતા ને વારતા હોય છે. કોઈ ગાળો ભાંડતા
 હોય છે. કોઈ ગાળો ભાંડતા હોય તેને વારતા હોય છે. કોઈ હાથ
 ખમ્મે હાથ ઉછળી, ઉછળીને, હોકારા હોકાર કરતા હોય છે. તેમાં કેટ-
 લાક જળુનાં પોતીયાં નીકળી પડતાં હોય છે. કાંઈનાં શળીયાં પડી
 જતાં હોય છે, કાંઈના મ્હોડામાંથી શીલુ-લાળ નીકળી પડતાં હોય છે,
 કાંઈ ખાળ, ગરર, છાંલુ, માટી, કચરા, કાદવમાં ગોથાં મારતા હોય છે.
 કાંઈને ઉલટીયો થતો હોય છે. વળી તેમાં કેટલાક લડાઈનું મોટું રોળું
 મચાવે છે, તેમાં કેટલાક લાકડીયો ઝાલે છે, ને કેટલાક ધડાળા ઝાલે
 માથમમાથા કરે છે. કેટલાક થાંભલાથી પણ બેભાનમાં ખાયોડીયાં
 કેટલાક તો મ્હોડામાંથી, ખોટા લગારા, બકવા, ને ખીમસ્ત
 ખેલી ખેલી એક ખીજને, ગાળો ભાંડતા હોય છે. એમ
 ન મચાવે છે. જેથી આખા મ્હોલાના બહાના
 લોકો આ તમાશો જોવા ધણુ ભરાય છે,

ને દારૂડીયાની મુખાઈ બરોબર જુવે છે. આવા દાખલા દેશ પરદેશ, ગામ પરગામ, ને મોટા શહેરોમાં, કુંભાર, ગોલા, દુબળા, કોળી, નારી વાધરી વીગેરે હલકી ન્યાતોમાં ધણા બને છે ને આપણા જોવામાં પણ હજારો વાર આવે છે. જેણે દારૂડીયાના તમાસા ને લડાઈઓ જોઈ હશે તેને વાંદરાં કુંતરાંની લડાઈ કે ખીન્ને કાંઈપણ તમાસો જોવાનું મન થશે નહીં.

આવા દારૂડીયા લોકોના પડોસી અડોસીને તથા મ્હોલાના માણસોને કેટલો બધો ત્રાસ ઉપજે છે તે આપણે ખાસ જાણવાની જરૂર છે. આ દુર્ગુણી લોકોની ખોટી ટેવોનો પાસ રખેને ક્યાંક આપણુ કુંડુંબને લાગે એમ રાત્રી દાવસ ચીંત્યા રહે છે. તેમ આવા પાપીયો આપણા પડોસમાંથી ક્યારે ટળે તો આપણે સુખી થઈએ, એવું પણ ધારે છે. ખોટા શબ્દો શંખાતા નથી. ને હમેશાં હેરાંનગતી પામે છે. તેથી બહુજ કંટાળો ઉપજે છે. વળી એવા લોકો ભાડે રહેતા હોય તેમને તો મ્હોલાના લોકો હળીમળીને કાંઈ પણ પ્રકારે ઘરે ખાલી કરાવે છે. પણ જેના માલીફીનાં ઘર હોય છે. તેના ઉપર તો કાંઈપણ ખીચારાઓનો કાંઈપણ ઉપાય ચાલતો નથી. ત્યારે તેની સાથે કાંઈ પણ પ્રકારનો સંસર્ગ રાખતા નથી. એવી રીતે દારૂડીયા લોકોથી પડોસી લોકો પણ કંટાળો પામે છે.

વાંચનાર સુઝ વીરાઓ, આપણે નીચી ન્યાતોના હલકા લોકોની ન્યાતો દારૂ વીશે વાંચી ગયા, પણ હજી ઉંચી ન્યાતોના ઉંચા જેવાતો દારૂ વીશે બાકી છે. તે જરા ધ્યાન દેતે વાંચો.

ન્યાતના જમણવારના દાવસે, દારૂના ખીનાર આનંદ થાય છે. ને જમવા જવાના વખતે જુવા

રાવ થઈ, બરાબર ટાટ બની ડેકાણા પીનાના આમ તેમ હાફેરો મારતા, જમવા માટે પધારે છે. આ દુકડીને દેખીને ધરધણીને ધણી શાળ પડે છે. તેથી ધણીજ જાપતો રાખે છે. છતાં પણ, લાડુના ટોપલે ટોપલા ને બોચીએ બોચીયાંઓ બારેબાર ક્યાં વીધાય થાય છે, તે તો કોઈ કળીજ શકતા નથી. એવી તો દરેક જમણવારે ખુમો પડે છે. તે શું ન્યાતના આગેવાન શેડીયાઓ નથી જાણતા ? ના, ના, જાણે છે. છતાં પણ આંખો આડા કાંન કરીને લક્ષમાં લેતાજ નથી. પણ એમ નથી જાણતા કે, દીવસે દીવસે આપણાં છોકરાં પણ એવાં થશે ?

વળી એ વીશે એક દાખલો છે તે એ કે મારે એક દીવસ રાત્રે એવું થયું કે જાણે હું રાત્રીના નવ વાગ્યાના સુમારે એક ધોરી રસ્તે થઈને આવતો હતો. તે રસ્તા ઉપર એક મહાડની અંદર એક ન્યાત જમવા બેઠી હતી. ને ત્યાં કાંક તોશાન થયેલું જાણી, હું પાટના થડમાં જોવા માટે જઈને ઉભો રહ્યો. ત્યારે તો એવી ખુમો સાંભળવામાં આવી કે, મારો, મારો, એને બહાર કાઢાડો, આવું રોજ રોજ કેમ નભે. શું કાંઈ કહેનારજ નથી. જુવો તો ખરા બંધી ન્યાત વટલાઈ મારી, એ પ્રમાણે મેં સાંભળ્યું, તેટલામાં તો, એક પુરૂષને પાટના આગળ થઈ મહાડની બહાર કહાડી, મહાડનાં કમાડ વાંચી દીધાં. તેથી હું પણ મહાડમાંજ પુરાયો, પણ તેવામાં એક મારો ઝોળખીતો મીત્ર આવ્યો તેને મેં કહ્યું એટલે તેણે મહાડની બારી ઉઘાડી અને બહાર કહાડી

૧ મહાડની બારી અડકાવી દીધી. હવે હું જોવા બહાર નીકળ્યો

૨ ને બાંધને ન્યાતમાંથી બહાર કહાડી મુક્યા હતા, તેજ બાંધ આવ્યા. તે બાંધ તો જમણવાર કરનાર બાંધને તથા

૩ ાડી મુકનાર પુરૂષને ખુશીમાં આવે તેવી ગાળા

હેતા હતા. યાગો દેનારને પણ મેં આગળ્યો. તો ને એક સારા શાહુકાર આખરદાર શેડીયાનો છોકરો હતો. પરંતુ અત્યારે ને શેડીયા છોકરો નહોતો, પણ મહા અધમમાં અધમ ને નીચમાં નીચ જે દારૂ, તેના દોસ્ત દારૂડીયાબાઈ હતા, કે જેને રાત દીવસનું ખીલકુલ ભાનજ નહોતું, એ પ્રમાણે જોતામાં તો મારી તો ખરેખરી આંખોજ ઉઘડી ગઈ ને હું ધણોજ જાગત થયો. ને મનમાં વીચાર કરવા લાગ્યો કે અરે વાહરે વાહ, દારૂબાઈ તમારું કહાપણુ, તમે તો ઊંચનીચ સરવે સરખાવ કરવા માંડ્યા કે ?

મીત્રો ! આવી વાત આપણને કાઠની કહેલી હોય તો મનાય નહી પરંતુ, જાતની જોયેલી કપુલ કરવી પડે છે. અને વળી એવાંતો હજારો દાખલા અને છે. તો પણ તેવા પુરૂષોના કાન આંખો ઉઘડતી નથી. ને આગળ પરીણામ શું આવશે, તેનો ખ્યાલ પણ કરતા નથી. તે કેટલી અપશોખની વાત છે; શીવ, શીવ.

મીત્રો ! હવે આપણે જુવો તો ખરા, વળી દારૂના પીડા આગળ શું શું ચરીત્રો અને છે, તેનો તપાસ કરીએ. દરેક પીડાઓની આગળ, દારૂનાં દર્શન કરનાર પ્રેમી ભક્તોનાં મંડળ ભરાયેલાં જોવામાં આવે છે. તેમાં કેટલાક તો દારૂ પીને બેઠા હોય છે, કેટલાક, દારૂ પીતા હોય છે. કેટલાક દારૂ પીવાની તૈયારીમાં હોય છે. ને કેટલાક પીવા માટે આવતા હોય છે. એવા તો અરાઉ વરણના વર્ણુશંકર ભાઈઓ, સારા ને નરતા નીચા ને ઊંચા, બધા જોવામાં આવે છે. આ સ્થળે જે બેઠાઓને ધુતી લેનાર પણ તેમના બેગા તરેહ તરેહની યજ્ઞ મતલબ સાધનાર પુરૂષો પણ, બેઠેલા ઉભેલા, ને રરતા છે. તેમાં કેટલાક તો જ્યાં ભાઈ દારૂ પી ચક્રવર્તી બની

બહુમાં બે પૈસાનાં આપી બેજ આના પડાવે છે. ચાવાજો ચાર પૈસા આપી ચારજ આના કહાડાવે છે. મલીન વસ્તુવાજો મલીન વસ્તુ આપીને, એવીજ રીતે છેતરે છે. આવી રીતે ભાન વીનાના ભાઈ સાહેબો ડગાતા ડગાતા દારૂડીયા ભાઈનાં ખીસાં, ભારે હતાં તે કાંક હલકાં થયાં. તે પણુ હજુ ભાન વીનાના ભાઈ ખીસામાં હાથ ધાલીને પૈસા ખખડાવતા ખખડાવતા દારૂની લહેરમાં ને લાહેરમાં મુરછો મરડતા યરે છે. એવામાં ભરથરી લોકો વીગેરે પણુ વાછજો લઈ લાગ સાધીને બેઠા હોય છે. તે જ્યાં ગાયનો રાફ કરી તાંનપર તાંન પાડી જલસો જમાવે છે કે, દારૂડીયા ભાઈઓ તો, તનનન તાનાધીન, તાંનના ભેગા જાણે વગર પાંખે અંધર આકાશમાં ઉડતા ના હોય, તેવાજ ગુલતાન ખની જાય છે. તેથી ગાનારા લોકોનાં પણુ કામ થાય છે. ને પૈસા લુગડાં વીગેરે પડાવી લે છે. તેવાં તો રોકેટોળાં, ફેર ફેર, દરેક પીકે ફગાય છે. વળી તેમાં દારૂડીયા ભાઈનાં ગજવા બોળી બોળીને ખાલી કરનાર દીક્રીના શાહુકાર પણુ, પોતાનું કામ કર્યા કરે છે. વળી તેમાં કેટલાક જણાતો, ભાઈબધી બાંધીને દારૂડીયા ભાઈને ત્યાંથી ધારોબાર ગાડીમાં બેસાડી હવા ખાવા લઈ જનાર મળે છે. તે ખીયારા હજુ સુધી હવાજ ખાધા કરે છે. કમકે તેમાં કેક જણાંનાં કડાં કઠીયોનાં પાણી થાય છે. ને કેક જણા જીવેથી પણુ જાય છે. તેમના તો પત્તા પણુ લાગતા નથી. તેતો જીવળી સુધીજ હવા ખાધાં કરે છે. તેમ નહી તો ખીજુ શું ?

ગા પીલા આગળ એકાદા બે સ્ત્રીઓ પણુ ઉભી રહેલી હોય વાંચનાર વીરાઓને શંકા થશે. કે એ વળી સ્ત્રીઓ તે કાણુ ? શંકા કરશે સો નહી. એ કાણુ છે તે હું તમને હાલ કહી દોશુ છે કે, દારૂડીયા ભાઈને ગાડીમાં ધાલી

ત્યાંથી ગાડી ચાલી કે પાસેથી ધનમાલ પથ્રવી લેનાર, ને મતલબ પુરી થઈ કે, અવધવ રસ્તે ગાડીમાંથી ધકકા મારી ધમણી ઉપર ફેંકી દેઈ નાશી જનાર હલકી જતની વેસ્યાઓ હોય છે. જેથી આવી રીતે કેટલાઓની દુર્દેશાઓ થાય છે. પરંતુ, પીડામાં જઈ મલારા પીપી ને મસ્ત થયેલા, મનુસ્ય મરકંડાને ક્યાં ભાન રહે છે. હજુ જુવો તો ખરા એમના જેવા ખીજાઓ પીડાની આગળ ખેડેલા છે. તેમને પીડા-વાળા તથા થડમાં આવેલા દુકાનોવાળા અથવા તો પોલીસ વીગેરે, એ લોકોને ત્યાંથી કહાડી મુકે છે. છતાં નથી જતા તો, ધમકાવી ધમકાવીને રસ્તે પાડે છે. તેથી ટોળેટોળાં, લડથડતા લડથડતા, એક ખીજાને ગળે હાથ દબને વાતો કરતા, વળી હાથ જાલી ધીમે ધીમે, મદારાની હોરમાં ને હોરમાં, કેણી ખાળુના રસ્તાભણી જાય છે, તે તો ખીયારા જાણતાજ નથી. જેમ જેમ જાય છે તેમ તેમ તોફાન રસ્તામાં પાણુ કરતા જાય છે. લોકોને ગાળો દેતા જાય છે. તેમ તેમ લોકો તેમને મહુડી, મહુડી, કહી ચીડાવે છે. એટલે વળી વધારે ખીડે છે ને ખમણું તોફાન મચાવે છે ને ખડુજ ચીડાય છે. કે જાણે હવડાં કોઈને મારી બેસશે. એ પ્રમાણે ધાંધલો મચાવતા. કેટલાક સવારના નીકળેલા સાંજે, ને સાંજના નીકળેલા સવારે, ભાગ્યેજ ઘેર જવા પામે છે. વાંચનાર બાકીયા જાણતા હશે કે, દારૂ કિતરી જતો હશે ત્યારે ઘેર જતા હશે, પરંતુ ના ના બાઈ તેમ સમજશે નહી, કિતર્યાં કેડે ભાન આવે છે, તો પણ રસ્તામાં ને રસ્તામાંજ ખીયારા પડયા રહે છે. કેમકે એ દારૂ એવો તો દુર્ગુણન છે કે, પીનાર માણસને વગર મહેનતે થકવે છે, વમર નારે હા' બામી નાંખે છે. ને ઘણાજ મુસ્ત બનાવે છે. જેથી એ એ માલ્ય બનેલા હોય છે કે, ભોંય ઉપરથી તરણું સરખું રેખાતી નથી. એવી રીતે અનેક અવશ્યવાળો દારૂ

છીએ ને તેવું સારા વીદ્વાન ડાકટરોનું કહેવું છે. તે વીશે તપાસો. (દાર્શી તન મન ને ધનપર થતી અસર) અથવા (માદક પદાર્થોથી થતી હાની) અગર (દાર્) વીગેરે અર્થો શું શું કહે છે. તેવા દુર્ગુણોના સીધેજ દાડના પીનાર દાર્શીયાભાઈ હજુ રસ્તામાંજ રઝળે છે. તે રખડતા, રઝળતા, હગાતા, ઠગાતા, પડતા આખડતા લુગાતા કુગાતા, કેટલાક પરાકાષ્ટે, ખીચારા ઘેર જાય છે. આવી રીતે ખીચારા કેટલાક તો ઘેર જાય છે. પણ હજુ એમના શોખતીયો ખીજ ખીચારાઓ રસ્તામાં રહ્યા હોય છે તેમની શી દુર્દેશાઓ થાય છે તે હવે આપણે તપાસીએ. કેમકે તેનો ખરા શાહુકારોના ચીરણુચીયો જણાય છે, માટે તેમની પણ સંભાળ લેવી જોઈએ.

જુવો તો ખરા, મહા મહેનતે તે ભાઈએને પીદા આગળથી ઉઘાડી મુક્યા, ત્યારે પાછા ત્યાંથી ઉડીને વાડાના થડમાં કેટલાક ગટરમાં ગાંધાં મારે છે, કેટલાકને વમન થાય છે, મહોડા ઉપર માંખો યમણે છે, નવત્વા દેખાય છે. તોએ પાછા ખાળમાં પડ્યા પડ્યા, મીઠાજતો ખાર મલકનો કરે છે. તે દેવી રીતે કે, અત્યા એ તે મારા સામુ કેમ જોયું, શાળા તું મને ઓળખે છે, હું કોણ છું, હું રોજાધું તે શું નથી જાણતો, જો કાંઈ મારા સામું બોલનાર છે, બોલે તેને તડાકા બંધ ઉઘાડી દઉં, એવો હું કેવો બહાદુર છું, કેમ મહાર બળ જોવું છે. લે, ચાલ્ય, આવ્ય, આ દેખાડી દઉં. વીગેરે વીગેરે, ભોંકીને દેખીને લવારા બકવા કરે છે.

૫ થવડની તો ભાઈનામાં સત્તા નથી. એવો નીરમાલ્ય ખેલેલો

પણ આવું બોલે છે. પરંતુ જનસરકે જોનાર લોકો તેના બોલ્યા

કેમકે તેના જેવા તે કાંઈ બ્યસની નથી. પણ તેમને

જે, તેથી હજાર તેમને બાડાની માડીમાં બેસાડી

ધેર મોકલાવી દે છે. વળી કોઈ એવા મીઠાજી જે હોય છે તો દારૂડીયા ભાઈને મારી મારીને હાડકે હાડકાં પણ ભાંગી નાંખે છે. વળી કોઈ એવા હોય છે તો તેમનાં વસ્ત્રો પણ વીણી જાય છે. વળી કોઈ સગાં વહાલાં તેમને અહાવા સ્વરૂપે જુએ છે, તો ગાળો બાંડતા ત્યાંથી શર- માઈ વીદાય થાય છે. ઓળખાણ પણ કહાડતાં નથી. એ પ્રમાણે દારૂડીયા ભાઈઓની અતી દુર્દશાઓ થાય છે.

વળી કેટલાક તાલખાજ લોકો તો દારૂડીયા ભાઈને ખુબ તાનમાં ચડાવી, ટીકીટો ચોડાવી ખાતાં પતરાં પડાવીને જમીન જાયગા ધરમાલ લખાવી લે છે. ને અંગ ઉધારે પણ ખાતાં પડાવી લે છે. જે કદાપી ભાઈનું ભાન હોય તો એમાંનો એક પણ અક્ષર મરણ થયે ચોપડામાં પાડે નહીં. પણ શું કરે ભાઈનું ભાનજ નથી એટલે જેમ કહે છે તેમ લહેરમાં ને લહેરમાં લખ્યાં જાય છે. પણ જાણતા નથી કે કોરટમાં નાણાં ગણુયાં પડશે, અને તે સમયમાં કેટલાકના ઉપર હુકુમનામા થયેલાં જેવામાં આવે છે. તો પણ દારૂ કિનચાં કેડે, દારૂ પીનારને જરા પણ સમજણ પડતી નથી, ને પાછા તેજ રસ્તે જાય છે. ને દારૂ પીએ છે. અરે ધીકાર છે તે દારૂને અને દારૂના પીનારને, દારૂ કેવો છે ? દારૂ મહા અવમમાં અવમ, દુષ્ટમાં દુષ્ટ, ચંડાળમાં ચંડાળ, પાપીમાં પાપી, ને નીચમાં નીચ દારૂ છે.

દારૂ-ગલાને દીવાનો, ગુણીને ગાંડો, ચતુરને ચંડાળ, ગૃહસ્થને રાજાને રંક ને વીદાનને વૈકલ બનાવનાર છે. દારૂએ બાક્યાં છે. ઘણાક જણા ધનમાલ ધરખાર જમીન જ અહલા એક અદામના જેવા મામનાર થયા છે

ગાતાં રખડતાં કર્યાં છે, માતાપીતાની આખર ઈચ્છા ઉપર પાણી ફેરવ્યાં છે. શરીરની ખુરામાં ખુરી હાલતો કરી નાંખી છે.

એવો એ દાડ, દેશની પાયમાલી કરનાર કટો શયુ દુશ્મનની ગરજ સારનાર છે. દાવાનળ અખીરૂપ છે. બુદ્ધીને બગાડનાર, ચીતને ચળાવનાર મનને મલીન કરનાર, અલંકારાદી પડ શત્રુઓને કિનમત કરનાર, અંતહઃકર્ણમાં અંધાપો લાવનાર, સધળી વસ્તુઓને ખુવાર કરનાર ને હીંદુઓની હદ મુકાવનાર ધર્મ ચુકાવનાર અધર્મ કરાવનાર, પુન્ય તમ્બવનાર પાપ કરાવનાર દાડજ છે.

દાડના સમ્બંધમાં શાસ્ત્રકારો પણ પોકાર કરી કરીને કહી ગયા છે. તે ચોકસ લક્ષમાં લઈ હૃદયસ્થાનમાં, લખી રાખ્યા જેવા લેખ છે. તે જુવો શું કહે છે.

છંદ. શાર્દૂલ વિક્રિડિત.

વૈરુણ્યં વ્યાધી પીડે સ્વજન પરિભવઃ કાર્ય કાલાતી પાતૌઃ॥

વિદ્રેષો જ્ઞાન નાશઃ સ્મતિ મતિ હરણં, વિપ્રયોગશ્ચ સમ્પિદઃ॥

ગરુણ્યં નિવ સેવા કુલગીરી ચલના, ધર્મ કામાર્થ હાનીઃ ॥

પોડ શૈતે નીરુપશ્ચયક રા, મદ્ય પાનસ્ય દોષાઃ ॥૧॥

પાનથી વિરૂપતા પ્રાપ્ત થાય છે. વ્યાધી અને પીડા

ધાર કરે છે, ધારેલું કામ વખતે થતું નથી.

વેર ઉભું થાય છે, સારા પુરુષો સંગ કરતા નથી. વાણી કઠોર થાય છે. નીચ દોક્તી સેવા કરાય છે. કલ અધર્મતાન પ્રાપ્ત થાય છે. ધર્મ, અર્થ, કામ, ને મોક્ષ એ ચાર પુરુષો નાશ થાય છે. આ રીતે હાંતી અને કષ્ટ ઉપજવનાર સોળ દોષો મધપાનમાં છે. વળી વાંચો.

છંદ શાર્દુલ વિક્રિંદિત.

લજ્જા દ્રવ્ય હરં ફુલસ્ય નિવનં, ચીત્તસ્ય સંતાપનં, ॥

નિચૈ નિચતરં પ્રમાદ જનનં, શીલસ્ય વિદ્રં સનં, ॥

શીલ્પા જ્ઞાન વીનાશનં સ્મતિ હર્ષં, સૌચસ્ય નિર્નાશનં: ॥

મદ્યં દોષ સહસ્ર માર્ગ કુટિલં કોટ, પીન મદ્યં પીબેન્ ॥૨॥

ટીકા—મધપાન કરનારની લાજ જાય છે ધનની, હાંતી થાય છે. કૃપાનો નાશ થાય છે. ચીત્તમાં હર્ષેશાં સંતાપ રહે છે. મધપાન નીચમાં નીચ છે, તે પ્રમાદ કિંપન્ન કરે છે, શીલભંગ કરે છે. શીલપ્રતાનને નષ્ટ કરે છે, સ્મરુશક્તી ઘટાડે છે. પરીવ્રતાનો નાશ કરે છે. એવા હર્ષેશ પ્રકારના મધ પીવામાં દોષ રહેલા છે. માટે તેને કોઈએ પીવો નહી, એવો એ અનેક અનર્થોનું મુળ દાર છે. (દુર્વ્યસન નીષેધક)

વળી દાર પીવાથી મોટા મોટા મહા પુરુષોની પણ દુર્દશાઓ થઈ છે તે પણ તપાસો.

છંદ મનહર

- દાર થકી કદી સાર, કોઈનું નથી થનાર,
લખી રાખો વેલુ માર, કહેવાશે દારડીયા. ૧
- દારતો ધરે ન દયા, દૈત્ય ગુરુ દુઃખી થયા,
જનદેવોના જીવ ગયા, એવા નર ઉડીયા. ૨
- દારથી તો નામ ગયાં, દામ દામ ધામ ગયાં,
મોટાં મોટાં ગામ ગયાં, બહુ જાણા છુડીયા. ૩
- કહે છે આનંદરામ, દારમાં છે દુઃખ આમ,
દારમાં દુઃખ તમામ, લક્ષ વીના છુડીયા. ૪

કેટલાક પુરૂષો દારના પીનારને પશુઓ સમાન ગણે છે. પરંતુ તે તેમનું કહેવું, વીચાર શક્તિથી વીરુદ્ધ છે, કેમકે પશુઓને પુંછડાં ને શીંગડાં છે, તેમ આમને નથી. વળી પશુ કેદ વીનાનાં છે ને આ કેદ કરે છે. પશુઓ ઘાસ ખાય છે, અને આ માંસ ખાય છે. વળી પશુઓને ખાવાનું પીવાનું જ્યાં આવવાનું પારકું પોતાનું સુખ ને દુઃખનું સઘળું જ્ઞાન હોય છે, ને વળી ગમે ત્યાં ગયાં હોય તો પણ પાછા ધણીને ઘેર સમયસર આવે છે, તેનું જ્ઞાન દારના પીનારમાં દેખાતું નથી. તેમને ખાવાનું પીવાનું, દુઃખ કે સુખનું જ્યાં આવવાનું સઘળું જ્ઞાન નથી. વળી માદાકરી કે બેન વીગેરેનેજ ઓળખવાનું જ્ઞાન રેતું નથી. પોતાના શરીરનું પણ જ્ઞાન રહેતું નથી. માટે એમના કર-
ગણા દરજ્જે સારાં છે. માટે તે પશુ જેવા નથી પણ નવી
છડા વીનાના કબીમાં ઉપન થયેલા જરૂર જણાવા

જીવો તો ખરા તેવા પુરુષોને તો પશુઓ પણ ખીચારાં પોકારી પોકારીને શું કહે છે.

છંદ માલીની.

પશુ સરવ કહે છે, વ્યસની માનવોને,
તમથિ અધિક ખીજે, ફેર શો દાનવોને.
તમ થકિ પશુ સારાં, રે અમે તો બિચારાં.
કદિજ નહિ કરીએ, વ્યસનો એ નહારાં.

૧

છંદ ભુજંગી.

અમે કેશ જીવો કદી ના કરીએ, તમે કેશ તેતો તંજે ના જરીએ.
અરે વીરલાએ જરા તો વિચારો, અમોથી ભુડો જન્મ દીશે તમારો. ૧
નહીં માનવોનો મળે દે શરીને, બગાડો શું તેને વ્યસનો કરીને.
તમોથી અમેને અતી શ્રેષ્ઠ ધારો, અમોથી ભુડો જન્મ દીશે તમારો. ૨
અમારાં શરીરો રહે છે નિરોગી, તમારા શરીરો દિશેછેજ રોગી.
વ્યસનોથી વ્યાધી વધે છે હજારો, અમોથી ભુડો જન્મ દીશે તમારો. ૩
નથી શાયદો કેશથી તો કદાપી, શું જાણી વ્યસનો કરો છો અદાપી,
જરા તો હમારીજ વાણી વિચારો, અમોથી ભુડો જન્મ દીશે તમારો. ૪

પશુઓ પણ આવી રીતે કહે છે, માટે મનુષ્યજન્મ પામીને શું કરવું તે વીશે આ નીચેનો શ્લોક વાંચો.

શ્લોક ૧ લો.

દુલ્ભં માનુષં જન્મ, વર્ણાના વિશેષત્ત
મુમુક્ષુणां વિશેષણ, स्वात्मानं नै

ટીકા—ચારાશી લક્ષ યોનીમાં, મનુષ્ય જન્મ દુર્લભ છે. તેમાં વળી, બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રીય, વૈષ્ય, સમ્યક્ જન્મ દુર્લભ છે. કારણકે, તેમાં, સહ-ગુરૂથી સત્સમાગમ કરી મોક્ષ સાધન મેળવી શકે છે, માટે મદ્યપાના-દીક કરી આત્માને નરકમાં નાંખવો નહી. વળી તપાશો.

શ્લોક ૨ જો.

સત્યં દયા નૃણાં બુદ્ધી, વિદ્યા જ્ઞાનંચ પુજનં ॥

સત્સંગસ ભવં પુણ્યં, મદ્યર્નાશયેદ વ્રુવમ્ ॥ ૨ ॥

ટીકા.—માણુસનુ, સત્ય, દયા, બુદ્ધી, વીદ્યા, જ્ઞાન, પુજન, અને સત્સમાગમથી ઉત્પન્ન થયેલું સધળું પુણ્ય, મદ્યપાન નાશ કરે છે. તે વીશે વળી વાંચો.

શ્લોક ૩ જો.

તસ્માન્મુમુક્ષવ શિસ્ય, ન કુર્વતિ કદાચન, ॥

દુર્વ્યસનં ધર્મ તત્ત્વજ્ઞાસ્ત્યં, જંતિ કલિ સંભવમ્ ॥૩॥

ટીકા.—ઉપર પ્રમાણે, દુર્વ્યસનમાં અનેક દોષો છે, માટે ધર્મ-તત્ત્વને જાણનાર મુમુક્ષુ (મોક્ષની ઇચ્છાવાળા) પુરૂષો કાલ દાવસ દુષ્ટ જે દાઢ તેનાં દર્શન સરખાં પણુ કરતા નથી. (દુર્વ્યસન નીષેધક)

જી તાડી, દાઢની સગી બેન છે, માટે તેનું જુદું વીવેચન પેસણુ કર્યા જેનું થાય તેથી, સમજવું કે મેં સખાં ને કાળજીમાં યોજા ફેર તાડીમાં ને દાઢમાં જાણવો. તેથી તાડી સાથે થાય છે તે વાંચો.

છંદ-મનહર.

તાડી છે દારૂની એન, દારૂ જેવાં તેનાં એન,
તાડીતું જે કરે ઘેન, તેતો જાણો તાડીયા. ૧

તાડીના પીનારે ગાડી, ઘોડા વેચી ખાંધી વાડી.
જીવો તેની લાડી માડી, રોજ પાડે રાડીયા. ૨

તાડી તણું જેને તાન, રખડતા ફરે રાન,
અવસાન સમય જે, કોચે અંગ હાડીયા. ૩

કહે છે મગનલાલ, તાડી કરે ખુરા હાલ,
ઘણા કરી પાય માલ, અધર ઉરાડીયા. ૪

તેવા તાડીના પીનાર તાડીયા ને દારૂના પીનાર દારૂડીયાઓના
પાલવે પડેલી સ્ત્રીઓ ખીચારીઓ રડી રડી, પોકાર કરી કરીને શું
છે અરે તે ખીચારીઓ કિપર તો દયાળ આવશે. જરા વાંચો તો ખરા.

ગરબી ૧ લી.

રાગ, સાઈ સાઈરે સુરત શહેર, એ.

મરજો મારા માં ખાપ, વર વ્યસની જોયો,
પ્રગટ્યાં પુરણુ એ પાપ, મળ્યો મને એ રોયો. ૮૬

સંભળ સહીયર શાણી મારી, કહુ તુજને મુજ વાતરે,
અકળામણુ કહાડુ ક્યાં આગળ, દુઃખ દીશે દીન રા

તાડીને દારૂ પીવા એ, દીન દીન દોડ્યો જાણ
દુષ્ટ દોસ્તોની સાથે પાપી, મદીરા પી ખ

- કેક કરી પછી વાટે ઘાટે, લથડીયાં બહુ ખાયરે,
ભીંતોની સાથે ભયકાતો, પૃથ્વીમાં પછડાય વર. ૩
- અરબડીયાં ઉડતાં આવે ને ઉભું નવ્ય થવાયરે,
અડધો ઉડી હેડો પડતો, છાંણુ નરકની માંય. વર. ૪
- વચ્ચતણું તો ભાન મળે નહી, શાન મળે નહી લેશરે,
માણસને દેખી મકલાતો, ખોલ ન કહાડે બેશ વર. ૫
- શીણુ નીકળે મહોડામાંથી, માંખ્યો બમણે અથાકરે,
જ્યારે પાખી બોલે ત્યારે, મહોડુ મારે છાક. વર. ૬
- રસ્તે તો જન જોવા માટે, ભરાય થોડા થોડરે,
વાહ વાહ ભાઈની મજા જુવો એમ, કરે મસ્કરી લોક. વર. ૭
- સગાં સરવ શત્રુસમ જાણે, કહાડે નહી ઓળખાણુરે,
મા એની વંજા કેમ રહી નહી, બોલે એવી વાણુ. વર. ૮
- જોતા જનને દયા આવે તો, આંખે અદકી મહેરરે,
ગાડીમાં ધાલીને લાવે, આવે મારે ધેર. વર. ૯
- ત્યારે હું જઈ ઘરમાં લાવું, સસરાનો સંતાનરે,
લક્ષણુવંતો લોથે ઝાઝો, જાણે થશે અવશાંન. વર. ૧૦
- પટોશીયો પુચ્છે બાપ શું છે, સમે વૃક્ષને બાળરે,
એમ ઠાંકવા હું એમ બોલુ, આવે વૈવીકરાળ. વર. ૧૧
- એવી રીતે સમજાવી સકે, લોક કહું વીદાયરે,
૧ દંદોળી બોલાવું પણ, મહેનત મીથ્યા જાય. વર. ૧૨
- કદી આંખ ઉઘાડે, મળે નેનશુ નેનરે,
ના ઓળખે, બોલાવે કદી એન. વર. ૧૩

- ખડુ ખરદાસ કરી તમે મ્હારી, ભાનવીના કહે જુડે,
ખીમસ્ત પાણુ ખડુ શબ્દો બોલે, લક્ષણુ ન રાખે જુડ. વર. ૧૪
- ભાવીએ ક્યાં મારે માટે, નીરમ્યો એ ભરથારે,
હરનીશ મારા ચીતમાં ચીંત્યા, કિતર શું ભવપાર. વર. ૧૫
- રાતો ત્રાંખીયો રજે નહી ને, મીઠ્ઠળ ખાર મલકનોરે,
નીશા વીનાનો નીકળે ત્યારે, જાણે સુખો ખલકનો. વર. ૧૬
- ભાઈખયો પાણુ એના એવા, નવરા નીશાખાજરે,
લાલચુ લપટ લાલ સાહેબો, ન મળે કોઈને લાજ. વર. ૧૭
- ચોર ચાડીયા અને જુવારી, દીસે વેશ વીચીરે,
વ્યભીચારી ને વ્યસની જુડા, જુવો મુવાના મીત્ર. વર. ૧૮
- સસરાનું સપાડેલું સક, દામ ધામ ને હામરે,
વ્યસન માટે વેચી ખાધુ, ન મળે તેનું નામ. વર. ૧૯
- તે પૈસા પાણુ જો જોતામાં સર્વ ક્યાં પાયમાલરે,
છેવટ વાસણુ વસો વેચી, કીધો ન્હાલ કલાલ. વર. ૨૦
- હવે ચોરીયો કરવા માંડી, છાનું સટોરી જાયરે,
કાંડુ ઝાલી પકડુ ત્યારે, ઘોઠો લાઈને ધાય. વર. ૨૧
- મારી પાસે પૈસા માગે, એતો વારમવારે,
લાવ્ય રાંડ કેમ નથી આપતી, કહીને મારે માર. વર. ૨
- સગાં શીખામણુ દેવા આવે, તો તેને દે ગાળરે,
જ્ઞાન વીનાનો જુડાં બોલે, ચળી ગયો ચડાળ. વર. ૩
- હાંલાં ધરમાં કુસ્તાઈ કરતાં, દાંણો ન મળે એકરે,
હનમાંન ધરમાં હડીયો કહાડે, કેમ કરી રાખ. વર. ૪

મહેનત મળુરી કરતાં પેરતું, પરાણે પુર થાયરે,
તેમાં નીશા કરી નખોદાયો, એશી બમાણું ખાય. વર. ૨૫

એની કે મુજ માની કુખે, લાગી હોત જો દહાયરે,
તો તો આવી દશા ન આવત, આ દુનીઆની માંય. વર. ૨૬

ભોગ કરમના ક્યાં મુજ મળીયા, ક્યાં મેં જાણ્યો હાથરે
કે શું અવળી ગાયો પુછ, કે રૂપા રઘુનાથ. વર. ૨૭

પુરવે શાં મેં પાપ કરેલાં, ઉદમ થયાં સકે આગરે,
શું સતીયોની જુટાયેલી, મારે હાથે લાજ. વર. ૨૮

કે શું બાબણુ ભય કરેલા, અભગ્રાવીને થાગરે.
કે સાધુ સંત મહાત્માઓને, દીધી મેં શું ગાળ. વર. ૨૯

કે શું મેતો વચમાં પડીને, ભાગ્યાં વેવીશાગરે.
ધાવતાં શું ગાળ વછોડ્યાં, પુણ્યાં પાપ વીશાળ. વર. ૩૦

હાવે પ્રભુજી હુતોજા હારી, બની ગઈજીં જહોનરે,
દવ દરીયામાં જૈને પડીશ, કરીશ મહાઈ મહોત. વર. ૩૧

ઝેર જનમતાં દીધું હોતતો, દશ્યા ન આવી થાતરે.
કેમ કરે હાવે હું એની, પુરણુ થઈ પંચાત. વર. ૩૨

દેશ દેખા એકે સુજો નહી, દરદ ઘણું દાલ સાથરે.
નીવેડો મુજ ક્યારે લાવશે, વ્યાસ મગનનો નાથ. ૩૩

અંદ અપો.

ધીક વ્યસન કરનાર, નાર તેની કંથાને,
ધીક વ્યસન કરનાર, અધી ભવ થેલે આને,

આ પુસ્તક શ્રી એકલિંગજી ઇષ્ટદેવની કૃપાથી
છપાવી બાહાર પાડ્યું છે.

આ પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું.

મેવાડા મણીલાલ ઉમેદરામ અમદાવાદ સારંગપુરમાં ધા-
શીરામની પોળમાં.

ભટ્ટ ચીમનલાલ ગાહ્યાબાઈ અમદાવાદ માંડવીની પોળમાં
હીરામાંધીની પોળમાં.

ભટ્ટ માધવલાલ પરબુલાલ અમદાવાદ રાયપરમાં વાઘે-
શ્વરની પોળમાં.

પંડ્યા નાગેશ્વર પરબરામ ડાકેર ગોપાળપરામાં વાવપાસે.

પરગામવાળાને વેલ્યુપેએબલ પારસલથી પુસ્તક મોક-
લવામાં આવશે. જેમને મંગાવવાની ખુશી હોય તેમણે ઉ-
પરના ઠેકાણે લખવું. આ પુસ્તકની છપામણીનું ખર્ચ બહોળા
બાકીના વધેલા પૈસા અમદાવાદમાં શ્રી એકલિંગજીમાં ખર્ચાઈ
વાપરવાના છે.

